

Lubin, dnia 5 listopada 2020r.

BZP.271.1.33.6.2020

wg rozdzielnika

Zamawiający udziela odpowiedzi na złożone w dniach 31 października 2020r. i 3 listopada 2020r. zapytania do zamówienia na usługę społeczną pn.: „**Świadczenie usług pocztowych wykonywanych w obrocie krajowym i zagranicznym dla Urzędu Miejskiego w Lubinie**” opublikowanego na stronie internetowej Zamawiającego <http://www.bip.um-lubin.dolnyslask.pl/index,idmp,112,r,r> w dniu 2020-10-27. Jednocześnie Zamawiający informuje, iż przedłuży termin składania ofert **do dnia 13 listopada 2020r. do godz. 9.00**. Otwarcie ofert nastąpi **w tym samym dniu o godzinie 9.15**.

ZAPYTANIE NR 1 z dnia 03.11.2020r.

Par. 3 pkt. 3 załącznika nr 3 do oferty – Projekt umowy wraz z załącznikami. „Nadawca zobowiązuje się do regulowania należności za wykonanie przedmiotu umowy w terminie 14 dni od daty otrzymania faktury VAT.” Wykonawca informuje, iż faktury za usługi pocztowe wystawiane są za pośrednictwem scentralizowanego systemu informatycznego, którego wymogi określają takie kryteria jak termin wystawienia faktury (do 7 dnia miesiąca), datę wysłania faktury do klienta, jak również termin płatności będący w ścisłej zależności z terminami sporządzenia faktury. Standardowo obowiązujący termin płatności faktury określony jako 14 dni od daty wystawienia faktury został wprowadzony ze względu na zapewnienie prawidłowego funkcjonowania systemu fakturowania wykonawcy oraz zarządzania płatnościami wynikającymi z zawartych umów. Takie rozwiązanie daje możliwość oszacowania terminów wpływu środków oraz opóźnień w ich płatnościach. Czy w związku z powyższym Zamawiający zaakceptuje inny niż określony przez Zamawiającego w umowie termin płatności tj. liczony od dnia wystawienia faktury określony jako 21 dni od daty wystawienia faktury VAT, pozwalający terminowo dokonać płatności za wykonane usługi w ramach przedmiotu zamówienia?

ODPOWIEDŹ NR 1

Zamawiający nie dopuszcza płatności faktury VAT w terminie 21 dni od daty wystawienia faktury VAT.

ZAPYTANIE NR 2 z dnia 03.11.2020r. oraz ZAPYTANIE NR 4 z dnia 31.10.2020r.

Par. 3 pkt. 8 załącznika nr 3 do oferty – Projekt umowy wraz z załącznikami. Z dniem 1 września 2019 r. weszła w życie ustawa z dnia 12 kwietnia 2019 r., wprowadzająca zmiany w art. 96b ustawy o podatku od towarów i usług, umożliwiające utworzenie wykazu podatników VAT (tak zwaną Białą listę podatników). W wykazie zamieszczone są m. in. numery zgłoszonych przez podatników rachunków rozliczeniowych, o których mowa w art. 49 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, lub imiennych rachunków w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której podmiot jest członkiem, otwartych w związku z prowadzoną przez członka działalnością gospodarczą. Podatnicy dostarczający towary i usługi na masową skalę (np. operatorzy sieci komórkowych, dostawcy mediów, operatorzy pocztowi, w tym Wykonawca), oprócz wyżej wymienionych rachunków rozliczeniowych, w celach operacyjnych wykorzystują rachunki wirtualne (spersonalizowane numery rachunków bankowych), utworzone od rachunków rozliczeniowych, podlegających zgłoszeniu do Urzędu Skarbowego. Z kolei numery rachunków wirtualnych nie podlegają zgłoszeniu do Urzędu Skarbowego, zatem nie są widoczne w wykazie podatników VAT. Środki pieniężne wpływają (i są księgowane przez bank) na jeden z rachunków rozliczeniowych, z którym rachunki wirtualne (spersonalizowane numery rachunków bankowych) są powiązane. Rachunki wirtualne stosowane są w celu zautomatyzowania i ułatwienia rozliczeń – ich użycie przez wpłacających powoduje, iż system sam rozpoznaje wszystkie parametry przelewu i dokonywane jest jego automatyczne księgowanie na rachunku bieżącym prowadzonym na rzecz sprzedawcy. Bank nie dokonuje fizycznych księgowania na rachunkach wirtualnych, ani nie generuje dla nich wyciągów bankowych. Należy również zaznaczyć, iż rachunki wirtualne nie są rachunkami rozliczeniowymi w rozumieniu art. 49 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, co potwierdził Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w interpretacji z 15 listopada 2019 r. (nr 0111-KDIB3-2.4018.16.2019.1.MD). Wpłaty na

rachunki wirtualne, które są powiązane z rachunkiem rozliczeniowym są traktowane jak wpłaty na rachunek rozliczeniowy, który podlega zgłoszeniu do urzędu skarbowego. Natomiast same rachunki wirtualne nie podlegają obowiązkowi zgłaszania do urzędu skarbowego w celu ich zamieszczenia w wykazie. Mając na uwadze powyższe, brak wskazanego na fakturze/w umowie rachunku wirtualnego, na wykazie, o którym mowa w art. 96b ustawy o podatku od towarów i usług nie zwalnia kontrahenta od zapłaty zobowiązania na ten rachunek, a także nie upoważnia do dokonania zapłaty na dowolnie wybrany rachunek wykonawcy spośród rachunków widocznych w wykazie, z których niektóre są rachunkami prowadzonymi w walutach obcych. Dodatkowo należy mieć na uwadze, iż ustawodawca przewidział możliwość niwelowania negatywnych skutków wynikających z dokonania płatności na rachunek inny, niż zawarty w wykazie podmiotów, o którym mowa w art. 96b ustawy o VAT poprzez odpowiednie złożenie zawiadomienia, o którym mowa w art. 117ba § 3 Ordynacji podatkowej. Uwzględniając przedstawioną argumentację, Wykonawca wnosi o modyfikację treści projektu umowy i uwzględnienie następujących postanowień:

§ 3

8. Wykonawca oświadcza, iż rachunek bankowy o którym mowa w ust. 5 jest rachunkiem wirtualnym (zwany dalej wirtualnym rachunkiem bankowym) i nie jest rachunkiem rozliczeniowym, o którym mowa w art. 49 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.

9. Wykonawca potwierdza, iż rachunek bankowy, o którym mowa w ust. 5 jest powiązany z rachunkiem bankowym, który jest rachunkiem rozliczeniowym w rozumieniu art. 49 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe i został zgłoszony do właściwego urzędu skarbowego oraz został umieszczony i będzie uwidoczniony przez cały okres trwania i rozliczenia Umowy w wykazie, o którym mowa w art. 96b ustawy z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług prowadzonym przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 2174, z późn. zm. dalej: Wykaz).

10. Wykonawca zobowiązuje się powiadomić niezwłocznie Zamawiającego o wszelkich zmianach rachunków, o których mowa w ust. 5 i 7, w szczególności o wykreśleniu jego rozliczeniowego rachunku bankowego z Wykazu lub utraty charakteru czynnego podatnika VAT.

11. Nadawca reguluje płatności w ramach mechanizmu podzielonej płatności (split payment) zgodnie z art. 108a ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.

Modyfikacja treści projektu umowy i uwzględnienie proponowanych postanowień będą zgodne z przepisami i stanowiskiem organów podatkowych. Jednocześnie nie będą przejawem naruszenia zasady konkurencyjności i zasady równego traktowania Wykonawców, wyrażonych w Ustawie Prawo zamówień publicznych.

ODPOWIEDŹ NR 2 i 4

Zamawiający wyraża zgodę i modyfikuje treść umowy uwzględniając zaproponowane zapisy.

ZAPYTANIE NR 3 z dnia 03.11.2020r. oraz ZAPYTANIE NR 5 z dnia 31.10.2020r.

Par. 6 pkt. 5 załącznika nr 3 do oferty – Projekt umowy wraz z załącznikami. W pkt. 5 par. 6 umowy Nadawca wskazuje, że w druki „potwierdzenia odbioru” dla korespondencji nadawanej przez Zamawiającego w trybie kpa będzie się zaopatrywał samodzielnie i na własny koszt. Nadawca prosi o doprecyzowanie, czy w ramach przedmiotowej umowy, Nadawca będzie również nadawał przesyłki nadawane zgodnie z zapisami Ordynacji Podatkowej oraz KPC. Jeżeli tak, to Wykonawca poddaje pod rozagę Zamawiającego zmianę wskazanych zapisów na następującą treść: „Wykonawca zobowiązany jest do dostarczania bezpłatnie Zamawiającemu druków zwrotnego potwierdzenia odbioru dla przesyłek krajowych i zagranicznych, z zastrzeżeniem, że w odniesieniu do przesyłek nadawanych i doręczanych w trybie specjalnym Zamawiający będzie wykorzystywał własne druki zwrotnego potwierdzenia odbioru”. W przypadku korzystania z trybu specjalnego, Wykonawca wnosi o potwierdzenie iż w druki potwierdzenia odbioru dla przesyłek nadawanych przez Zamawiającego opisanych powyżej trybach Zamawiający będzie zaopatrywał się we własnym zakresie i że będą one zgodne z Polską Normą PN-T-85005 z grudnia 2000 r.

W związku z powyższym druki potwierdzenia odbioru, w tym także druki potwierdzenia odbioru wytwarzane przez Zamawiającego w wewnętrznym obiegu winny być z przywołaną Polską Normą zgodne, tj.:

1) gramatura papieru: papier offsetowy BD 140 – 200 g/m²

2) wymiar druku: minimum 90 x 140 mm (część środkowa, bez listew bocznych) optymalne wymiary:

a) część środkowa, bez listew bocznych - 100 x 140 mm,

b) całość druku, tj. część środkowa + listwy boczne - 100 x 160 mm, wszystkie wymiary przyjmuje się z tolerancją 2 mm

3) listwy po obu stronach, perforacja pionowa pozwalająca na wyrwanie środkowej części druku bez jego uszkodzenia,

4) co najmniej 5 mm pasek kleju gwarantujący przyczepność do różnego rodzaju podłoża w zróżnicowanym zakresie temperatur zabezpieczony osłoną.

Adres nadawcy przesyłki naniesiony w strefie prostokątnej na stronie przedniej druku (awers) w dolnej prawej części w minimalnej odległości:

1) 40 mm od górnego brzegu,

2) 5 mm od prawego brzegu,

3) 15 mm od dolnego brzegu.

Adres adresata przesyłki naniesiony w strefie prostokątnej na stronie przedniej druku (awers) w górnej lewej części. W pasie 15 mm powyżej dolnej krawędzi strony przedniej druku (awers) oraz z prawej strony danych adresowych nadawcy nie można umieszczać żadnych napisów/nadruków.

ODPOWIEDŹ NR 3 i 5

Zamawiający wyraża zgodę i modyfikuje treść umowy uwzględniając zaproponowane zapisy, w związku z tym § 6 pkt 5 otrzymuje brzmienie: „Wykonawca zobowiązany jest do dostarczania bezpłatnie Zamawiającemu druków zwrotnego potwierdzenia odbioru dla przesyłek krajowych i zagranicznych, z zastrzeżeniem, że w odniesieniu do przesyłek nadawanych i doręczanych w trybie specjalnym Zamawiający będzie wykorzystywał własne druki zwrotnego potwierdzenia odbioru”. Ponadto Zamawiający potwierdza, iż w przypadku korzystania z trybu specjalnego, w druki potwierdzenia odbioru dla przesyłek w opisanych powyżej trybach Zamawiający będzie zaopatrywał się we własnym zakresie i że będą one zgodne z Polską Normą PN-T-85005 z grudnia 2000 r.

ZAPYTANIE NR 4 z dnia 03.11.2020r.

Par. 8 pkt. 3 załącznika nr 3 do oferty – Projekt umowy wraz z załącznikami. Kary umowne.

Zamawiający w § 8 wzoru umowy (Załącznik nr 3) ustanawia kary umowne. Wykonawca wskazuje, iż postanowienia wzoru umowy w tym zakresie, w szczególności wysokości kar umownych są sformułowane w sposób naruszający naczelne zasady zamówień publicznych co uniemożliwia de facto złożenie oferty przez Wykonawcę. W pierwszej kolejności wskazania wymaga, że budzącym wątpliwości stwierdzeniem jest fakt – wynikający z treści wzoru umowy, że to Zamawiający jednostronnie stwierdza, czy zaszły okoliczności mogące stanowić podstawę do nałożenia kar (brak w umowie opisanego procesu weryfikacji należytego wykonania umowy i sposobu wspólnej weryfikacji prawidłowości wykonania przedmiotu zamówienia), co świadczy o tym, że Zamawiający stawia się na pozycji uprzywilejowanej zakłócając jedną z naczelnych zasad prawa wynikających, zarówno z prawa zamówień publicznych (równości stron postępowania), jak i kodeksu cywilnego (równości stron stosunku cywilnoprawnego). Konieczność zapłaty kar w wysokości przewidzianej w § 8 wzoru umowy jest rażąco wygórowana i wskazuje na oczywistą dysproporcję pomiędzy ciężarem naruszenia obowiązków przez Wykonawcę a rozmiarem sankcji wymierzonej z tego tytułu. Jak wskazuje bowiem orzecznictwo np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 kwietnia 2014 roku (Sygn. akt: IV CSK 416/13) "w przypadkach dużej dysproporcji między wysokością zastrzeżonej kary umownej a interesem wierzyciela chronionym za pomocą kary umownej dopuszczalne jest – na podstawie art. 484 § 2 Kodeksu cywilnego – zmniejszenie kary umownej przez sąd, na żądanie dłużnika. Zmniejszenie zastrzeżonej kary umownej opierać się może na

łącznym stosowaniu obu wskazanych w art. 484 § 2 Kodeksu cywilnego podstaw miarkowania. Jest tak wtedy, gdy kara umowna po zmniejszeniu jej z powodu wykonania zobowiązania w znacznej części pozostaje nadal rażąco wygórowana". W takiej sytuacji dany wykonawca będzie korzystał z możliwości miarkowania kary wskazanej w art. 484 § 2 kodeksu cywilnego, zwłaszcza mając na uwadze, iż przy tak ogólnym i niedoprecyzowanym sposobie formułowania podstawy do skorzystania z kary umownej można przyjąć, iż Zamawiający będzie korzystał ze swojego uprawnienia w sytuacji zrealizowania przez wykonawcę znaczącej

części przedmiotu zamówienia w danym okresie rozliczeniowym, czy wręcz w okresie trwania umowy. Zasadność takiego stanowiska znowu znajduje potwierdzenie w orzecznictwie. Zgodnie bowiem z wyrokiem Sądu

Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 26 lutego 2014 roku (Sygn. akt : I ACa 710/13) "możliwość miarkowania kary umownej ze względu na wykonanie zobowiązania w znacznej części powinna ograniczać się do przypadków, gdy kara umowna ustalona jest w stałej wysokości bez względu na zakres uchybień dłużnika; jeżeli zaś strony w umowie zróżnicowały karę umowną w zależności od stopnia niewykonania zobowiązania lub rodzaju i wagi konkretnego uchybienia, to dłużnik nie może powoływać się na wykonanie zobowiązania w znacznej części jako na przesłankę miarkowania. Będzie tak wówczas gdy kara umowna ustalona jest w postaci stawkiiennej lub tygodniowej. Z kolei przy przesłance rażąco wygórowanej kary umownej należy się kierować stosunkiem tej kary do należnego uprawnionemu odszkodowania, które należałoby się mu na zasadach ogólnych – a nie relacją kary do świadczenia głównego, do interesu wierzyciela oraz do szkody". Zatem punktem wyjścia dla rozważań nad dopuszczalną wysokością kary umownej powinno być określenie funkcji, jaką ta instytucja ma pełnić w obrocie gospodarczym. Celem unormowania instytucji kar umownych było zapewnienie stronie pewności poprawnego wykonania zobowiązania wynikającego z umowy, a nie stworzenie jednemu z kontrahentów okazji do wzbogacenia się kosztem drugiej strony. Kara stanowi bowiem odszkodowanie umowne, odszkodowanie natomiast nie powinno przewyższać szkody ani stanowić źródła wzbogacenia się poszkodowanego. Relacja wysokości kwot, których zapłaty będzie mógł żądać Zamawiający, do rzeczywistej skali niewykonania lub nienależytego wykonania usługi wskazuje, że kara umowna w przedmiotowym zamówieniu nie spełnia funkcji kompensacyjnej (jako, że znacznie przewyższa wysokość ewentualnej szkody poniesionej z tego tytułu przez Zamawiającego), lecz stanowi przyczynę do wzbogacenia się Zamawiającego. Co więcej, ustalenie wysokości kary umownej powyżej pułapu, którego wysokość byłaby uzasadniona wagą naruszenia obowiązków Wykonawcy jest bezprzedmiotowe, gdyż nie spowoduje już dodatkowej motywacji u Wykonawcy. Kwestię motywacji jako jednego z czynników branych pod uwagę przy dokonywaniu oceny, czy kara umowna ma wygórowaną wysokość, poruszyła także Krajowa Izba Odwoławcza: „o karze rażąco wygórowanej można mówić w sytuacji, gdy jej wysokość przekracza granice motywacji wykonawcy do realizacji zamówienia i stanowi przyczynę dla zamawiającego do wzbogacenia się” (orzeczenie KIO/UZP1839/09 z dnia 19 lutego 2012 roku).

Kara umowna ustalona na zbyt wysokim poziomie przestaje spełniać funkcję stymulacyjną (motywującą dłużnika do prawidłowego wykonania zobowiązania), a staje się źródłem nadmiernej represji wobec Wykonawcy. Praktykę obciążania Wykonawcy karą w wysokości nieadekwatnej do stopnia niewywiązywania się z obowiązków umownych, przy jednoczesnym braku wyznaczenia odpowiedniego terminu na usunięcie naruszeń zakwestionowała KIO w wyroku z dnia 6 września 2011 roku (sygn. akt KIO 1800/11): „Zamawiający w ogóle nie uwzględnił możliwości niezwłocznego usunięcia ewentualnych usterek przez Wykonawcę. Fakt ten sugerowałby, iż celem Zamawiającego nie jest dążenie do należytego wykonania umowy, a samo karanie Wykonawcy nawet za drobne i możliwe niezwłocznie do usunięcia usterki, co narusza art. 5 kc, art. 3531 kc w

zw. z art. 14 ustawy pzp”. Zgodnie z cytowanym orzeczeniem, represyjny charakter kary umownej nie powinien dominować nad jej odszkodowawczą funkcją. Ponadto wskazać należy, że wyrażona w art. 3531 kc swoboda umów (z której Zamawiający mógłby wyciągać błędny wniosek, że wysokość kary umownej można ustalić w dowolnej wysokości), nie ma charakteru absolutnego i doznaje ograniczeń wynikających m. in. z właściwości stosunku prawnego, czy zasad współżycia społecznego. Podkreślić należy, że nawet podpisanie umowy, w której zastrzeżono wygórowane kary umowne, nie wyłącza ochrony strony, która w wyniku nałożenia rażąco wysokich kar zostałaby pokrzywdzona. Dlatego nawet zaaprobowanie zapisów umowy w obecnym kształcie nie wyklucza możliwości miarkowania wysokości kary umownej przez sąd na podstawie art. 484 § 2, jeżeli tylko ma ona rażąco wygórowany charakter. Przewidziane w § 8 kary umowne są zdecydowanie nieadekwatne w kontekście potrzeb i interesu Zamawiającego, charakteru świadczonych usług, a także ilości czynności wykonywanych przez Wykonawcę przy realizacji zamówienia. Przy tak znacznej ilości, nienależyte wykonanie jedynie kilku czynności (składowych danej usługi) pozbawiałoby Wykonawcę znacznej części należnego wynagrodzenia, co jest powodem, iż przedmiotowe zamówienie traci dla niego sens ekonomiczny i uniemożliwia mu złożenie oferty w przedmiotowym postępowaniu.

Mając na uwadze powyższe, Wykonawca, w celu ustalenia równej pozycji stron, zwraca się o powtórny analizę przedstawionych powyżej kwestii i rewizję stanowiska Zamawiającego w zakresie kar umownych poprzez ich wykreślenie i odwołanie się wyłącznie do zasad odpowiedzialności odszkodowawczej wynikających z przepisów ogólnych wskazanych w § 8 ust. 1, 2 wzoru umowy.

Wykonawca nadmienia, iż w zakresie realizacji przedmiotu odpowiada zgodnie z zapisami Ustawy Prawo Pocztove z aktami wykonawczymi.

ODPOWIEDŹ NR 4

Zamawiający modyfikuje treść umowy: § 8 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wykonawca zapłaci Nadawcy następujące kary umowne:

- 1) W przypadku nieprzystąpienia do wykonania umowy przez Wykonawcę w wysokości **3%** kwoty brutto wymienionej w § 4 ust. 1 niniejszej umowy.
- 2) W przypadku odstąpienia od umowy z przyczyn leżących po stronie Wykonawcy w wysokości **3%** kwoty brutto wymienionej w § 4 ust. 1 niniejszej umowy.”

ZAPYTANIE NR 8 z dnia 31.10.2020r.

Załącznik nr 1 pkt. 1 Formularz cenowy.

W poz. 7.1, 7.2, 8.1 i 8.2 Nadawca oczekuje od Wykonawcy wyceny poszczególnych pozycji formularza cenowego. Nadawca nie sprecyzował jednak do jakich stref chciałby nadawać przesyłki w obrocie zagranicznym. Tak zdefiniowane pozycje formularza cenowego, nie pozwalają Nadawcy wycenić poszczególnych pozycji, bowiem istnieje zgodnie z obowiązującym Cennikiem usług powszechnych możliwość nadania przesyłek w obrocie zagranicznym do strefy A, B, C i D. Każda ze stref jest wyceniona w innej wartości. Na podstawie powyższego Nadawca wnioskuje o doprecyzowanie Formularza cenowego w zakresie przesyłek w obrocie zagranicznym. Pozostawienie formularza w dotychczasowej formie nie pozwala Wykonawcy na wycenę a tym samym na złożenie oferty.

ODPOWIEDŹ NR 8

Zamawiający informuje, że będzie nadawał przesyłki wyłącznie o maksymalnej masie do 100g. W związku z tym, zgodnie z obowiązującym Cennikiem usług powszechnych nadanie przesyłki o ww. wadze do każdej ze stref A, B, C i D wycenione jest w tej samej wartości.

Z up. Prezydenta Miasta
/ - /
Tomasz Kulesza
Naczelnik Wydziału